

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/51/2012
Identifikačné číslo spisu:	3010200461
Dátum vydania rozhodnutia:	26.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3010200461.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu: H. IČO: 00 207 098 zastúpeného JUDr. Matúšom Košarom, advokátom, Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o. so sídlom v Trenčíne, Piaristická č. 46, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 31. mája 2010, číslo 15160/2010 o poistnom za december 2009 vo výške 33 886,80 €, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 9. októbra 2012, č. k. 11S/75/2010-115, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 9. októbra 2012, č. k. 11S/75/2010-115, p o t v r d z u j e .

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 9. októbra 2012, č. k. 11S/75/2010-115, zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 31. mája 2010 číslo 15160/2010, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, Sociálnej poisťovne, pobočky v Trenčíne z 24. februára 2010 číslo 700-0810226310-GC04/10. Uvedeným rozhodnutím pobočka žalovanej podľa § 144, § 152a a § 178 ods. 1 písm. a) ôsmy bod zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“), uložila žalobcovi ako zamestnávateľovi povinnosť zaplatiť poistné na nemocenské poistenie v sume 2 717,20 € poistné na starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie v sume 17 989,60 €, poistné na invalidné poistenie v sume 5 543 €, poistné na poistenie v nezamestnanosti v sume 1 835,80 €, poistné na úrazové poistenie v sume 818,70 €, poistné na garančné poistenie v sume 241,70 € a poistné do rezervného fondu solidarity v sume 4 742,80 €, spolu 33 886,80 € za obdobie december 2009.

V odôvodnení uviedol, že pohľadávka na poistnom za mesiac december 2009 sa považuje za prednostnú

pohľadávku, ktorú nebolo potrebné uplatniť prihláškou, ale bežným spôsobom u dlžníka. Poukázal na to, že pôvodne krajský súd rozhodol rozsudkom zo 16. marca 2011 tak, že žalobu zamietol, ale Najvyšší súd Slovenskej republiky v dôsledku odvolania napadnutý rozsudok zrušil uznesením z 27. júna 2012, sp. zn. 7Sžso/52/2011, preto ďalej postupoval v zmysle jeho inštrukcií. Zdôraznil, že v zmysle § 244 OSP sa súd v preskúmvacom konaní môže zaoberať len nárokmi, ktoré boli predmetom rozhodnutia správneho orgánu. Z tohto dôvodu súd posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia len v súvislosti s § 128, 142, 143, 144 zákona o sociálnom poistení a dospel k záveru, že žalovaný a aj prvostupňový správny orgán zistili skutkový stav a vyvodili vo veci správny právny záver. Žalobca bol v zmysle uvedených zákonných ustanovení platiteľom poistného, bol povinný ho odvádzať na účet žalovanej a tiež bolo zistené z administratívneho spisu, že poistené za mesiac december 2009 neodviedol vôbec. Z uvedeného skutkového stavu vyplýva, že predpísanie poistného napadnutým rozhodnutím bolo v súlade so zákonom. Uvedený skutkový a právny stav nebol medzi účastníkmi sporný, žalobca neuviedol v odvolaní a ani v žalobe žiadnu námietku, preto krajský súd žalobu zamietol.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech, náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Navrhol odvolacím súdom napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne, aby odvolací súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Poukázal na to, že žalovaná 4. marca 2010 svojím rozhodnutím predpísala žalobcovi poistné za december 2009. Podľa § 144 ods. 1 zákona o sociálnom poistení sociálna poisťovňa predpíše poistné fyzickej osobe alebo právnickej osobe povinnej odvádzať poistné, ak táto osoba neodviedla poistné vôbec alebo, ak ho odviedla v nesprávnej sume. Od samého začiatku konania tvrdil, že nebol povinný poistné za december 2009 odvieť vzhľadom na povolenú reštrukturalizáciu pred začatím ktorej pohľadávka vznikla a teda mala byť uplatnená v reštrukturalizácii prihláškou. Názor krajského súdu v napadnutom rozsudku, že poistné bolo splatné v deň určený na výplatu príjmov, ktoré sú vymeriavacím základom zamestnancov a teda dňom 1. februára 2010 sa stalo poistné splatným, považuje žalobca za predčasný, dostatočne neodôvodnený a nemôže sa s ním stotožniť. Poukázal žalobca na to, že v právnej teórii aj praxi platí, že obsahom právneho vzťahu sú práva a povinnosti a že vzniku pohľadávky žalovanej predchádza jej splatnosť. Potom podľa názoru žalobcu, nemožno dospieť k inému právnomu záveru ako je ten, že pohľadávka žalobcu nie je pohľadávkou prednostnou, nakoľko vznikla už pred povolením reštrukturalizácie a z tohto dôvodu mal žalobca postupovať cestou, ktorú predpokladá ustanovenie § 120 a nasledujúce zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“).

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Uviedla, že pohľadávka na poistnom vzniká okamihom, keď povinný subjekt nesplní svoju zákonnú povinnosť v lehote splatnosti poistného. Do termínu splatnosti poistného nemá Sociálna poisťovňa zákonnú možnosť uplatniť právo na plnenie voči povinnému subjektu, pričom poistné vzťahy povinného sociálneho poistenia vznikajú priamo zo zákona o sociálnom poistení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250s OSP) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

Z ustanovenia § 244 OSP vyplýva, že krajský súd ako vecne príslušný súd (§ 246 ods. 1 OSP) v správnom súdnictve podľa piatej časti OSP na základe žaloby preskúma zákonnosť konkrétneho rozhodnutia správneho orgánu proti ktorému žaloba alebo opravný prostriedok (vo veci dôchodkového zabezpečenia) smeruje, teda skúma, či rozhodnutie správneho orgánu je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Inými nárokmi než tými, ktoré boli predmetom rozhodnutia správneho orgánu napadnutého žalobou, resp. opravným prostriedkom sa súd nemôže zaoberať.

V prejednávanej veci žalobca podľa § 247 a nasl. OSP podal Krajskému súdu v Trenčíne 13. augusta 2010 žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 31. mája 2010 číslo 15160/2010-BA, ktorá zamietla odvolanie žalobcu z 30. marca 2010 a potvrdila rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 24. februára 2010 číslo 700-0810226310-GC04/10 o predpísaní poistného (na nemocenské a starobné poistenie, na príspevky na starobné dôchodkové sporenie, na invalidné poistenie, na poistenie v nezamestnanosti, na úrazové poistenie a garančné poistenie do rezervného fondu solidarity) za obdobie december 2009. Z obsahu administratívneho spisu a preskúmaných rozhodnutí žalovanej vyplýva, že žalobca ako zamestnávateľ bol povinný platiť poistné v zmysle § 128 zákona o sociálnom poistení. Za mesiac december 2009 bol povinný zaplatiť poistné do 31. januára 2010. Tento deň pripadol na deň pracovného pokoja, poistné mal preto zaplatiť v pondelok 1. februára 2010. V dôsledku skutočnosti, že žalobca poistné nezaplatil, žalovaná mu predpísala poistné za december 2009 rozhodnutím z 24. februára 2010 číslo 700-0810226310-GC04/10. Medzitým Okresný súd v Trenčíne začal 28. decembra 2009 reštrukturalizačné konanie, zverejnené 31. januára 2010 v Obchodnom vestníku č. 251/B 2009 a uznesením z 22. januára 2010 č. 29K 12/2009 reštrukturalizačné konanie povolil. Podľa právneho záveru krajského súdu pohľadávka na poistnom vznikla nielen po začatí reštrukturalizačného konania, ale aj po jeho povolení, preto nie je dôvodná námietka žalobcu, že žalovaná si ju mala uplatniť prihláškou. Poistné má charakter prednostnej pohľadávky, z toho dôvodu je postup žalovanej správny a napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom. Pohľadávka vznikla počas reštrukturalizačného konania, preto na ňu účinky tohto konania nepôsobia a do reštrukturalizačného konania sa táto pohľadávka nezahŕňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že úlohou krajského súdu v danej veci nebolo skúmať správnosť postupu žalovanej pri uplatňovaní pohľadávky v reštrukturalizačnom konaní, ale krajský súd bol povinný skúmať, či svojim rozhodnutím žalobcovi v súlade so zákonom predpísala neodvedené poistné a príspevky za mesiac december 2009, teda či žalovaná (aj jej pobočka ako prvostupňový správny orgán) postupovala v súlade s § 144 ods. 1 a 2 cit. zákona o sociálnom poistení pri vydaní svojho rozhodnutia, ktorým žalobcovi predpísala neodvedené poistné za mesiac december 2009. Takémuto postupu nebránila ani skutočnosť, že dňom 28. decembra 2009 bolo voči žalobcovi začaté reštrukturalizačné konanie, lebo § 114 ods. 1 ZKR, ktorý upravuje účinky začatia reštrukturalizačného konania, nebráni správnomu orgánu, aby po začatí reštrukturalizačného konania predpísal žalobcovi neodvedené poistné. Začatie reštrukturalizačného konania ani samotné rozhodnutie o povolení reštrukturalizácie, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č.251b/2009 dňa 31. decembra 2009 pod č. K009937 nemá za následok prerušenie správneho konania, nebráni ani jeho začatiu a pokračovaniu.

Nemôže byť predmetom prieskumu v predmetnom konaní podľa piatej časti druhej hlavy OSP posúdenie, či povinnosť zaplatiť poistné za obdobie reštrukturalizačného konania má za následok vznik pohľadávky podľa § 120 ods. 1 ZKR tak, akoby išlo o pohľadávku, ktorá vznikla pred začatím reštrukturalizačného konania a ktorá sa prihlasuje v reštrukturalizačnom konaní prihláškou, alebo či sa jedná o pohľadávku vzniknutú počas reštrukturalizačného konania, tzv. prednostnú pohľadávku podľa § 120 ods. 2 ZKR. V rámci preskúmania zákonnosti správneho orgánu o predpísanom poistnom nie je súd v správnom súdnictve oprávnený preskúmať správnosť ďalšieho postupu žalovanej v reštrukturalizačnom konaní.

Z obsahu rozsudku súdu prvého stupňa je však nepochybné, že súd preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovanej. Postupoval v súlade s § 244 a nasl. OSP, pretože zisťoval potrebný skutkový stav veci pre posúdenie, či žalovanou predpísané poistné žalobca sám uhradil v deň jeho splatnosti. Dostatočne skúmal skutočnosť, či právny a skutkový dôvod na uloženie povinnosti žalobcovi zaplatiť dlžné poistné existuje a či je preskúmané rozhodnutie v súlade so zákonom z uvedených hľadísk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil podľa § 219v spojení s § 246c ods. 1 OSP.

Náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi nepriznal, lebo v konaní nemal úspech a žalovaná nárok na

náhradu trov konania neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.